

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kain pløied rask i Vaar

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kain pløied rask i Vaar", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946, 1944-1964*, s. 24. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig12val-shoot-workid58238/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirkeskole. - 1946

12 O Gud, saa Adam gik
Paa Jord, med Engle-Blik,
Nu gaae vi anderledes,
Saa Jorden maatte kiedes,
Vort syndig Støv at bære,
At huse og at nære.

13 Men, Gud skee Lov og Pris!
Et bedre Paradis
End det, som blev fordærvet,
Os *Jesus* har forhvervet,
En Himmel uden Fare,
O, gid vi der kun vare!

No. 6.
Kain og Abel.

Kan synges som: Dagen gaar med raske Fjed, af *Weyse*.

1 Kain pløied rask i Vaar,
Tænkde paa det Næste,
Abel gik og vogted Faar,
Tænkde paa det Bedste!

2 Begge, takkende i Høst
Gud for Vinterføde,
Offrede med Lovsangs-Røst
Hver sin Førstegrøde.

3 *Kain* offrede sin Neg,
Abel Dæggelammet,
Kains Tak var Tunge-Leg,
Abels Hjerte flammed!

- 4 Herren saae af Himlen ned,
Straalen kysset Lammet,
Kain blegned harm og vred,
Skulde rød sig skammet!
- 5 *Kain! Kain!* sagde Gud,
Hvi den mørke Mine?
Synd i Mørke ruges ud,
Dages brat til Pine!
- 6 Avind banker, vogt dig vell
Er hun først derinde,
Hun er Dronning, du er Træl,
Faaer det beesk at finde!
- 7 Abel gik og vogted Faar,
Skued Solen dale,
Kain gav ham Banesaar
Under Vennetale!
- 8 *Kain! Kain!* sagde Gud,
Hvor er nu din Broder,
Du gik med paa Marken ud:
Sønnen af din Moder!
- 9 Skarnet svared: ei veed jeg,
Derpaa tør jeg sværge,
Hvorhen Abel drog sin Vei,
Var og ei hans Værgel
- 10 *Løgner!* sagde Herren god,
Udaad har du øvet,
Raaber ei din Broders Blod
Lydt til mig fra Støvet!

- 11 Bandsat være Jorden nu,
For hun drak det Dyrel
Bandsat, fremfor Jorden, du,
Fuleste Uhyrel
- 12 Hvor du pløier, Klinte groe
Meer end Byg og Hvede!
Trindt paa Jord om Sjælero
Du forgiæves lede!
- 13 Huh! det brænder mig som Ild,
Hvinede den Fule,
Fare maa jeg fra dig vild,
Hvor jeg mig kan skjule.
- 14 Uden Anger, uden Bod,
Kain gik til Grunde,
Flygtende fra Gud til Nod;
Han var af den Onde!
- 15 Abel slumrer sødt i Løn,
Gud ei glemmer Sine,
Haabets Lund er immergrøn,
Der er ingen Pine!

No. 7.

Stamfædrene.

Samme Melodi.

- 1 Ei uddeer den Godes Æt,
Maa end tit den bløde,
Atter leved op i Seth
Hvad med Abel døde!
- 2 Ukrud yngler meest paa Jord,
Modnes først og falder: